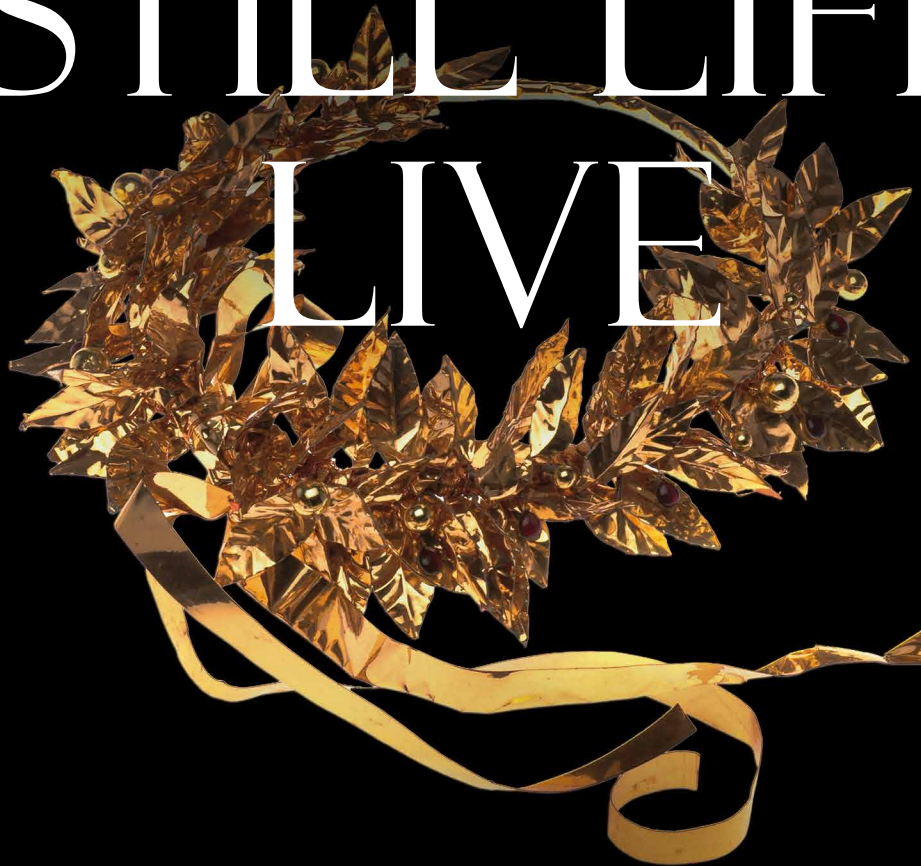

Ambasciata d'Italia
Sofia

Exhibition of Creative Artworks
by Guido Bonacci

STILL LIFE LIVE

Residence of the Italian Ambassador in Sofia

#VIVEREALLITALIANA

Ambasciata d'Italia
Sofia

STILL LIFE LIVE

Exhibition of Creative Artworks by
GUIDO BONACCI

Residence of the Italian Ambassador in Sofia

#VIVEREALLITALIANA

Изложбата, която даде възможност за осъществяването на тази публикация, се проведе в Резиденцията на посланика на Италия в София Стефано Балди на 10 и 11 октомври 2019 г. в рамките на 15-тото издание на Денят на съвременното изкуство – инициатива, замислена и координирана от Министерство на външните работи и международното сътрудничество на Италия - Генерална дирекция за промотиране на системата Италия, и от Министерство на културните ценности, културната дейност и туризма – Генерална дирекция „Съременно изкуство, архитектура и градски периферии“ в сътрудничество с италианската Асоциация на музеите за съвременно изкуство (AMACI)

La mostra, che ha permesso la realizzazione di questa pubblicazione si è tenuta nella Residenza dell’Ambasciatore d’Italia a Sofia, Stefano Baldi, il 10 e l’11 ottobre 2019 nell’ambito della 15° Giornata del Contemporaneo coordinata dal MAECI-Direzione Generale per la Promozione del Sistema Paese e dal MIBACT-Direzione Generale Arte Contemporanea, Architettura e Periferie Urbane, in collaborazione con AMACI (Associazione dei Musei di Arte Contemporanea Italiani).

Електронното издание на тази публикация е достъпно онлайн на сайта на Посолство на Италия в София <http://ambsofia.esteri.it>
L'edizione digitale di questa pubblicazione è disponibile online sul sito dell'Ambasciata d'Italia a Sofia – <http://ambsofia.esteri.it>

Замисъл и реализация на изложбата: Стефано Балди
Coordinamento mostra: Stefano Baldi

Фотографии: Венцислав Петров (от стр. 5 до стр. 40); Луиджи Скудери (стр. 10 и стр. 70); архив на артиста (стр. 11, 12, 15 и от стр. 41 до стр. 72)
Foto: Ventzislav Petrov (da pag. 5 a pag. 40); Luigi Scuderi (pag. 10 e pag. 70); Archivio Artista (pag. 11, 12, 15 e dalla pag. 41 alla pag. 72)

Редакция: Виктория Петрова
Cura editoriale: Victoria Petrova

Превод на български език: Елза Хаджийска
Traduzioni in bulgaro: Elza Hadjiyska

Издава се благодарност на Антонела Ренси за уреждането на изложбата
Si ringrazia Antonella Rensi per l'allestimento della mostra

This work is licensed under:
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>

ISBN 978-619-91508-0-1

ВЪВЕДЕНИЕ

Тази книга е плод на два различни елемента, които могат да изглеждат твърде далечни един от друг. Интуицията води към противопоставяне на съвременното изкуство и класическата естетика – в конкретния случай – да се представи изложба на съвременното изкуство, замислена и подбрана, за да бъде изложена в историческа сграда, която обикновено няма предназначението на място за уреждане на изложби.

Приятелството е вече дългогодишно, и то ме свързва с артиста Гуидо Боначи. Без този втори елемент би било невъзможно да се осъществи изложба, която толкова успешно да изтъкне както стойността на произведенията на артиста, така и мястото, в което те са изложени, или казано с прости думи – да се оцени както съдържанието, така и опаковката.

Мястото на представяне на изложбата е Резиденцията на посланика на Италия в София - това е сградата, в която имам късмета и привилегиите да живея в последните три години. Сградата е престижна не само в конструктивен, но и в исторически смисъл. Това е място, в което се усеща духа на 140-те години отношения между Италия и България, чествани през 2019 г. Затова не е лесно да си представим в него идеята за изложба на съвременното изкуство – изкуство, което трудно би могло да се категоризира в течения или прости типологии.

И въпреки това, както ще видите от прекрасните фотографии на Венцислав Петров – който е една от многото ми щастливи срещи по време на моя български период - Гуидо Боначи успя да разположи, а в някои

случаи – и да изтъкне специално на място - някои свои произведения, които са в състояние да заличат привидния контраст между античното и новото, правейки така, че да изтъкнат качествата и на двете.

Не аз трябва да говоря за стойността на произведенията на артиста, тъй като нямам нито компетентността, нито необходимата безпристрастност, за да мога да го направя, но бих желал да поема изцяло отговорността за надслова на тази изложба „Still life live“ (Живите натюрморти). И наистина – една от многото изразни форми на Боначи е тази за създаване на истински натюрморти. Така че всъщност той не представя действителността, както в живописата, а я „осъществява“. Винаги ме е впечатлявала способността му да комбинира обикновени предмети, като че ли случайно попаднали му, като ги осветява с обикновени свещи, създавайки по този начин магическа ренесансова атмосфера. И може би от това мое удивление, съвместно с желанието за създаване на някои „Живи натюрморти“ в Резиденцията, тръгва идеята за осъществяване на изложбата.

От тази първоначална идея преминахме към замисъл и разработка на изложбата, като броят на изложените произведения непрекъснато растеше, включително изпълнението на една друга специална инсталация в центъра на красивото стълбище на Резиденцията, наречена „Играта на стъклени перли“.

Всички изложени материали и инсталации оживиха Резиденцията, подчертавайки креативността на съвременното италианско изкуство, в което настоящето се слива чудесно с нашите традиции в изкуството от миналото.

Чрез тази публикация бихме искали да споделим с най-широката публика атмосферата и усещанията, които изпитаха посетителите на тази изложба. Лично за мен това е и възможност отново да изживея дни на голяма интензивност и удовлетворение, които аз и моята съпруга Антонела прекарахме в подготовка на събитието, чествано в България в рамките на 15-тото издание на Деня на съвременното изкуство, обявен от Италианската асоциация на музеите за съвременно изкуство (AMACI) с подкрепата на Министерство на културните ценности, културната дейност и туризма и Министерството на външните работи и международното сътрудничество. Организирането на изложбата бе и израз на обичта, която аз и съпругата ми изпитваме към една сграда, в която живяхме интензивно, като никога не пропуснахме възможността да я използваме, за да споделяме и лансираме красотата на Италия.

СТЕФАНО БАЛДИ
Посланик на Италия
София, декември 2019 г.

INTRODUZIONE

Questo libro è il frutto di due diversi elementi che possono sembrare distanti fra loro: una intuizione e una amicizia. L'intuizione è quella di contrapporre l'arte contemporanea ad un'estetica classica, nel caso specifico quella di realizzare una mostra di arte contemporanea specificamente concepita e strutturata per essere esposta in un edificio storico normalmente non destinato ad ospitare esposizioni.

L'amicizia è quella ormai di lunga data che mi lega all'artista romano Guido Bonacci. Senza questo secondo elemento sarebbe stato impossibile realizzare un'esposizione che riesce così bene a valorizzare sia l'opera dell'artista sia il luogo in cui essa viene rappresentata, in parole povere valorizzare sia il contenuto che il contenitore.

Il luogo in cui si è svolta l'esposizione è la Residenza dell'Ambasciatore d'Italia a Sofia, vale a dire l'edificio che ho avuto la fortuna ed il privilegio di abitare in questi ultimi tre anni. Si tratta di un edificio prestigioso non solo in termini strutturali ma anche in termini storici. Sono luoghi in cui si respirano i 140 anni di relazioni tra Italia e Bulgaria che si sono celebrati nel 2019. È un luogo quindi in cui non è facile concepire l'esposizione di opere d'arte contemporanea, un'arte che è molto difficile incanalare in correnti o semplici tipologie.

Eppure, come vedrete dalle bellissime foto realizzate da Ventzislav Petrov, uno dei tanti fortunati incontri della mia permanenza bulgara, Guido Bonacci è riuscito a posizionare, e in diversi casi a realizzare appositamente

in situ, alcune opere in grado di conciliare l'apparente contrasto fra antico e nuovo facendone un punto di forza capace di esaltare entrambi.

Non sta a me entrare nel merito dell'opera dell'artista, non avendo né le competenze né il necessario distacco per farlo, ma voglio assumermi tutta la responsabilità del titolo che è stato dato all'esposizione e a questo volume "Still life live" (Natura morta dal vivo). Infatti una delle tante forme espressive di Bonacci è quella della realizzazione di nature morte reali. Egli quindi non rappresenta la realtà, come nel caso delle opere pittoriche, ma la "realizza". Mi ha sempre colpito la sua capacità di combinare insieme semplici oggetti con apparente casualità ed illuminarli con semplici candele, ricreando una magica atmosfera rinascimentale. Ed è forse questo mio stupore, unito al desiderio di realizzare alcune "Nature morte dal vivo" negli ambienti della residenza, che è stato il punto di partenza per la realizzazione dell'esposizione.

Da questa idea iniziale siamo poi passati a concepire e sviluppare la mostra che ha visto crescere progressivamente il numero di opere esposte inclusa la realizzazione di un'altra specifica installazione nella bellissima scalinata della residenza, dal titolo "Il gioco delle perle di vetro".

Tutto il materiale esposto e le installazioni hanno reso viva la Residenza esaltando la creatività dell'arte contemporanea italiana in cui il presente si salda idealmente con la nostra tradizione artistica del passato.

Con questa pubblicazione vogliamo condividere con un pubblico più ampio quelle atmosfere, quelle sensazioni che hanno provato coloro che hanno visitato l'esposizione. Per me personalmente si tratta anche di poter ripercorrere giornate molto intense e di grande soddisfazione che io e mia moglie Antonella, abbiamo trascorso nella preparazione dell'evento con cui si è celebrata in Bulgaria la 15° Giornata del Contemporaneo, promossa da AMACI (Associazione Musei d'Arte Contemporanea Italiani) e sostenuta dal Ministero dei Beni e le Attività Culturali ed il Turismo e dal Ministero degli Affari Esteri e della Cooperazione internazionale.

Ma l'organizzazione della mostra ha rappresentato anche un ulteriore atto di amore mio e di mia moglie nei confronti di un edificio che abbiamo profondamente vissuto e che non abbiamo mai esitato ad utilizzare per condividere e promuovere la bellezza italiana.

STEFANO BALDI
(Ambasciatore d'Italia)
Sofia, dicembre 2019

ИЗЛОЖБАТА “ЖИВИТЕ НАТЮРМОРТИ”

Тази авторска изложба на римския артист черпи вдъхновение от ренесансовите натюрморти, които той интерпретира по съвременен начин чрез представянето им на живо. Тези оригинални композиции са създадени с материали от колекцията на артиста и от оригинални предмети, които той самият е сътворил. Ето защо натюрмортите оживяват, като артистичен отговор на тенденцията в днешния свят, където често се прибегва до виртуалното, за да се замени реалното. Но изложбата е и възможност да се видят отново произведения на артиста, създадени през годините и вариращи от произведения, родени от въображението, до интериорен дизайн; от абстрактни панорамни книги до бижута; от сценография до сценографски костюми. Фината “основна нишка”, обединяваща художествените му произведения, е изградена от чувствителността на археолога, свързала се с усета на артиста. Две души, които при Гуидо Боначи съжителстват във вещината му да използва най-различни и изненадващи материали, и безкрайното търпение на занаятчия, водещо ни назад в изгубеното време.

LA MOSTRA “NATURE MORTE DAL VIVO”

Questa mostra personale dell’artista romano prende lo spunto dalle Nature Morte rinascimentali che vengono reinterpretate in chiave contemporanea attraverso una rappresentazione dal vivo. Questi allestimenti originali sono realizzati con materiale proveniente dalle collezioni dell’artista e oggetti originali di sua creazione. Per questo le nature morte prendono vita, una forma di risposta artistica alla tendenza del mondo contemporaneo dove spesso si ricorre al virtuale per sostituire il reale.

Ma la mostra è anche l’occasione per rivisitare altre opere che l’artista ha realizzato negli anni della sua attività e che spaziano dall’opera di fantasia al design di arredo, dal Pop-Up astratto al gioiello, dalla scenografia ai costumi di scena.

Il sottile “fil rouge” che tiene insieme la sua produzione artistica è costituito dalla sensibilità dell’archeologo unita alla sensibilità dell’artista. Due anime che convivono in Guido Bonacci con la sua maestria nell’utilizzare i materiali più diversi ed inaspettati e l’infinita pazienza artigianale che ci riporta indietro in un tempo perduto.

АРТИСТЪТ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА АРТИСТА

ГУИДО БОНАЧИ

Гуидо Боначи е роден в Рим през 1964 г. Връщаме се назад във времето с 4-500 години и сме в епохата на Зрелия Ренесанс. Той е артист от онова време, еkleктичен и многостранен, почти леонардов, поради многообразието на формите, в които оживява неговото изкуство. Археолог по образование, упражнява няколко години тази професия, за да се посвети след това изключително на артистичните си произведения, допълнения към обзавеждането и създаване на събития.

1985 - 2004 – Създаване и изпълнение на големи тематични събития (сценографии, костюми, шапки, бижута).

2003 – Създаване и изпълнение на сценографии, бижута и костюми за моден спектакъл в на остров Елба.

2004 – Създаване и режисура на спектакъла „Такива бяха дните“ с костюми от онова време.

2006 – Създаване и режисура на спектакъла „Крешендо“ (депозиран S.I.A.E.) за Комитета на остров Елба „Микеле Кавалиере“ в помощ на болните от левкемия.

2007 – Създаване на есклузивни рисунки за компанията „Cinelli, piumi e piumini“.

2008 – Създаване и режисура на спектакъла „Концерто гресо за лед и огън“ (депозиран S.I.A.E.) Комитета на остров Елба „Микеле Кавалиере“ в помощ на болните от левкемия.

2008 – Колективна изложба „Magna mater“ – произведението „Венери дебеланки“ в Капела „Орсини“ в Рим.

2009 – 2018 – Оборудване и инсталации за галерията „Калиостро“ в Марчана Марина.

2009 – Колективна изложба „Отвъд стените“ – произведението „Наколните жилища“ в Капела „Орсини“ в Рим.

2010 – 2017 – Сценографии за литературна премия „Ла Торе“ (победители: Фабио Воло, Франко ди Маре, Алдо Кацуло, Масимо Нава, Валтер Велтрони, Дарио Франческини).

2011 – 2016 – Сценографии за цикъла спектакли „Лудо танго“ на Ана Корадини Порта с Мигел Анхел Зото и Роберто Ору.

2017 – Сценографии за „Нощи за любов и поезия“, поетичен рецитал на Ана Корадини Порта.

2017 – Колективна изложба „Теория и практика на хаоса“ с куратор Роберто Лучиферо. Рим, Капела „Орсини“.

2018 – Сценография за Фламенко спектакъл на Ана Корадини Порта.

2019 – Инсталация „Морето е ценно“. Марчана град на изкуството.

ИЗКУСТВОТО НА ГУИДО БОНАЧИ

Изкуството и вдъхновението на Боначи са описани от някои критици така:

Гuido Боначи е бил дете, когато разглобявал и отново сглобявал играчките си върху малка дърводелска маса, и оттогава не е престанал да изгражда “своите светове”. Творческото му вдъхновение постоянно се подхранва от неговия естествен и дълбок интерес към художествените занаяти, а с изучаването на археологията в университета вдъхновението му се развива от професионалното упражняване на хуманитарната му професия, силно свързана с работата по разкопките, в пряк контакт с материалите от времето на разкриващата се история.

В творенията на Боначи се усеща ясно силата на физическото отношение към материалите на естествените или изкуствени предмети, които е намирал по света: връзка, обхващаща и петте основни сетива, която по силата на емоциите може да се сравни с връзката между художник на жеста живопис и цветовете или между скулптора и материята. В многостранната артистична дейност на Боначи преобладава ролята му на сценограф и може би бихме могли да го определим като такъв. Но в тази негова роля следва да му се признае нивото на супервайзор, тъй като освен че проектира сцени и оборудване, той създава направо един по един основните изграждащи ги елементи, като често ги комбинира така помежду им, че им придава собствено значение. Да се създават, търсят и „срещат“ предмети, произведения и любопитни неща от цял свят – били те прости или сложни – а след това да бъдат събирани, не е самоцелна дейност. Да, Боначи е специален вид колекционер – неговата сбирка става основният му творчески инструмент, палитрата, от която да избере цвета, дървото, камъка или глината, които да обработи и преобрази.

Когато сътворява предмети от материали с блясък и богат цвят диапазон, Боначи преодолява историческото противопоставяне между формата като функция и орнамента като неизползваемост. Дизайнът му навежда на мисълта за връзка с поетиката на Пиетро Форназети, актуалността – за артистите на Carpenters Workshop Gallery. Функцията минава на заден план и изтъква способността на предмета да извика представата за други светове, да създаде странни видения, които Боначи внася в историята и природата през филтъра на фантазията си. Комбинациите от предмети понякога предизвикват ефекта на Шкаф на чудесата (Wunderkammer): Боначи не спира да изненадва, да поражда неудържимо веселие у зрителя или активния участник, когато става дума за happening – “натюрморти” извън картината; селища от наколни жилища, диадеми за екзотични принцеси, панорамни книги, разкриващи футуристични композиции, или сценарии от фантастиката или от далечни страни, енигматични светове или етажерки за съдове с вид на олтари, миниатюрни замъци, изглеждащи населени с хора и истории, балони за летене, с които може да се срещнат реещи се във въздуха риби.

Но все пак крайната цел не е само да се породят изненада – откриването на собствената душа, в което се оглежда пътешествието на Боначи, представя множество различни виждания за света и живота. Много са метафоричните и неметафорични сцени, от които предметите влизат в съприкосновение с погледа и действията на публиката. Създава се усещането за участие, но и за комплексността на човека. Вероятно като персонажът на Света в драмата на Калдерон де ла Барка, с който е свързано и заглавието, или като сценограф на човешкото съществуване.

Даниеле Ферара, Директор на Музеен център в регион Венето

Шапка на жрицата за спектакъла „Крепендо“, 2006
Cappello della Sacerdotessa per lo Spettacolo “Crescendo”, 2006

ДИЗАЙН ПОЕЗИЯ МЕЧТА

Още от създаването си всеки предмет има предназначението да поражда действия, усещания и желание.

И понякога, в най-щастливите случаи, успява да стане символ. Такъв е ходът на развитие на дизайна, или по-точно на тези продукти, които почти винаги достигат до публиката с помощта на индустрията и нейните инвестиции.

Произведенията, които Боначи ни връчва шепнешком – лампи, платове, съдове – са плод на креативност, избягваща каквото и да е признание, която съчетава императивната простота на използване с изявената склонност към мечтание и въображение. Тяхната лъчезарност идва от преживяното от Боначи в различни страни на света, показвайки способността му да твори на различни „езици“, като създава един свят – вълшебен, изненадващ и деликатен.

Роберто Рока Рей, журналист

Перли и кадифе, напомнящи Ренесанса, триумфиращи корали с аромат на Средиземноморие, привкус от Африка в топлите и ценни дървесни видове, и накрая – чувствен полъх от Ориента, изгълнен с цветя, раковини, камъни и пера.

Само Гуидо е в състояние да преобрази шапки, бижута и ветрила в разказ, изгълнен с поезия. Само от неговите „сейфове“ могат да излязат и магически да се съчетаят толкова различни и непредвидими материали – коприна стил „либерти“, китайски нефрит, тюл от XIX век.

Дизайнер, археолог, колекционер, любознателен за света от днес и вчера, Боначи размишлява, измисля и твори с деликатност и страст.

Шапки за кралица, полошващи се във въздуха като магически творения. Искрящи огърлици от кехлибар или карнеол. Ветрила от екзотични плодове, орхидеи и зелени бръшлянови клонки.

Шапките, бижутата и ветрилата са тези, които триумфират в спектаклите, които Боначи представя в „неговата“ Елба, главни герои на едно фантастично дефиле – бароково, искрящо, и същевременно проникнато от една аура на ерудирана лекота. Античната лекота на поезията.

Биче Колароси, Заместник-директор на списанието Tv Sorrisi e Canzoni

... Карета, която блести и свети с всяка своя част – от купето, до украсените с перли колела. Пренесени сме в един митологичен свят, затова би било нормално да очакваме някоя Венера или Нептунова нимфа да излезе от купето, теглено – разбира се – от делфини. Това е светът на мечтите, който се открива пред нас. Дори Пепеляшка не е имала подобна каляска. И тъй като сме на темата – вместо тиква Боначи използва истински седеф. Приказно е!

Мисля, че в този строеж на замъци у Боначи се е съхранило нещо от света на децата. Желанието да го разбере и удържи; като за целта си изгради един изцяло свой свят, един микрокосмос като младия Александър – другото аз на нашия режисьор Бергман – който започва с подобна сцена семейното описание на „Фани и Александър“.

Трябва да подчертаем също, че и никакъв материал не изглежда чужд на този гений, който строи своите замъци от хартия и ценна дървесина, но също и от бонбони, сладкиши или макарони. Така събужда желание у човек да заживее в този свят и да стане част от него.

Петер Льовбе – кореспондент в Италия за "Dagens Nyheter" в Стокхолм

L'ARTISTA

GUIDO BONACCI

Guido Bonacci è nato a Roma nel 1964. Torniamo indietro di 4-500 anni e siamo in pieno Rinascimento. Lui è artista di quei tempi, eclettico e versatile, quasi leonardesco, per la molteplicità di forme in cui prende vita la sua arte. Di formazione archeologo, pratica questa professione per alcuni anni, per dedicarsi in seguito esclusivamente alla sua produzione artistica, di complementi di arredo e alla creazione di eventi.

L'OPERA ARTISTICA

1985 – 2004 – Ideazione e realizzazione di grandi eventi a tema (scenografie, costumi, cappelli, gioielli).

2003 – Ideazione e realizzazione di scenografie, gioielli e costumi per uno spettacolo di Moda all'Isola d'Elba.

2004 – Ideazione e regia per lo spettacolo di beneficenza "Quelli eran giorni" con costumi d'epoca.

2006 – Ideazione e regia dello spettacolo "Crescendo" (depositato S.I.A.E.) per il comitato elbano Michele Cavaliere, aiuto ai leucemici.

2007 – Ideazione di disegni esclusivi per la ditta "Cinelli, piumi e piumini".

2008 – Ideazione e regia per lo spettacolo "Concerto grosso per ghiaccio e fuoco" (depositato S.I.A.E.) per il comitato elbano Michele Cavaliere, aiuto ai leucemici.

2008 – mostra collettiva "Magna mater" – opera "Le Veneri ciccione" presso la Cappella Orsini di Roma.

2009 – 2018 – Allestimenti ed installazioni per la Galleria "Cagliostro" di Marciana Marina.

2009 – Mostra collettiva "Oltre le mura" – Opera "Le Palafitte" presso la Cappella Orsini di Roma.

2010 – 2017 – Scenografie per il Premio Letterario "La Tore" (con vincitori: Fabio Volo, Franco di Mare, Aldo Cazzullo, Massimo Nava, Walter Veltroni, Dario Franceschini).

2011 – 2016 – Scenografie per il ciclo di spettacoli "Perdutamente Tango" di Anna Corradini Porta con Miguel Angel Zotto e Roberto Orru.

2017 – Scenografia per "Notti d'amore e di poesia, Recital di poesia a cura di Anna Corradini Porta.

2017 – Mostra collettiva "Teoria e Pratica del Caos" a cura di Roberto Lucifero. Roma, Cappella Orsini.

2018 – Scenografia per spettacolo di Flamenco a cura di Anna Corradini Porta.

2019 – Installazione "Il mare è prezioso". Marciana Borgo d'arte.

L'ARTE DI GUIDO BONACCI

L'arte e l'ispirazione di Guido Bonacci è stata così descritta da alcuni critici:

Guido Bonacci era bambino quando smontava e rimontava i propri giochi su un piccolo tavolo da falegname e da allora non ha più smesso di costruire i "suoi mondi". La vena creativa si è costantemente alimentata di un naturale e profondo interesse per le attività artistiche e artigianali e con gli studi di archeologia all'università l'ispirazione si è sviluppata, a Roma, nell'esercizio anche professionale di una disciplina umanistica fortemente legata alla manualità dello scavo, al contatto diretto con i materiali costitutivi della storia che si rivela.

Nelle creazioni di Bonacci si avverte appunto l'intensità del rapporto fisico con i materiali degli oggetti naturali e artificiali da lui intercettati nel mondo: una relazione che investe i cinque sensi e che viene da paragonare per intensità ed emozione a quella che intercorre tra un pittore dell'action painting e il colore o a quella di uno scultore con la materia. Nella poliedrica attività artistica di Bonacci prevale il ruolo dello scenografo e come tale potremmo forse definirlo. Occorre però dare il significato di supervisore a tale suo ruolo, nel senso che oltre a ideare scene e allestimenti, egli ne crea, uno per uno, gli elementi costitutivi, realizzandoli direttamente e poi spesso organizzandoli tra loro a formare dei collegamenti significativi. Il costruire, ricercare, 'incontrare' oggetti, opere e curiosità da tutto il mondo, semplici o ricercati che siano, e poi raccogliarli, non sono attività fini a sé stesse. Bonacci è sì un collezionista, ma con un significato particolare: la sua raccolta diviene il principale strumento creativo, la 'tavolozza' da cui prendere il colore; il legno, la pietra, la creta da lavorare e trasformare.

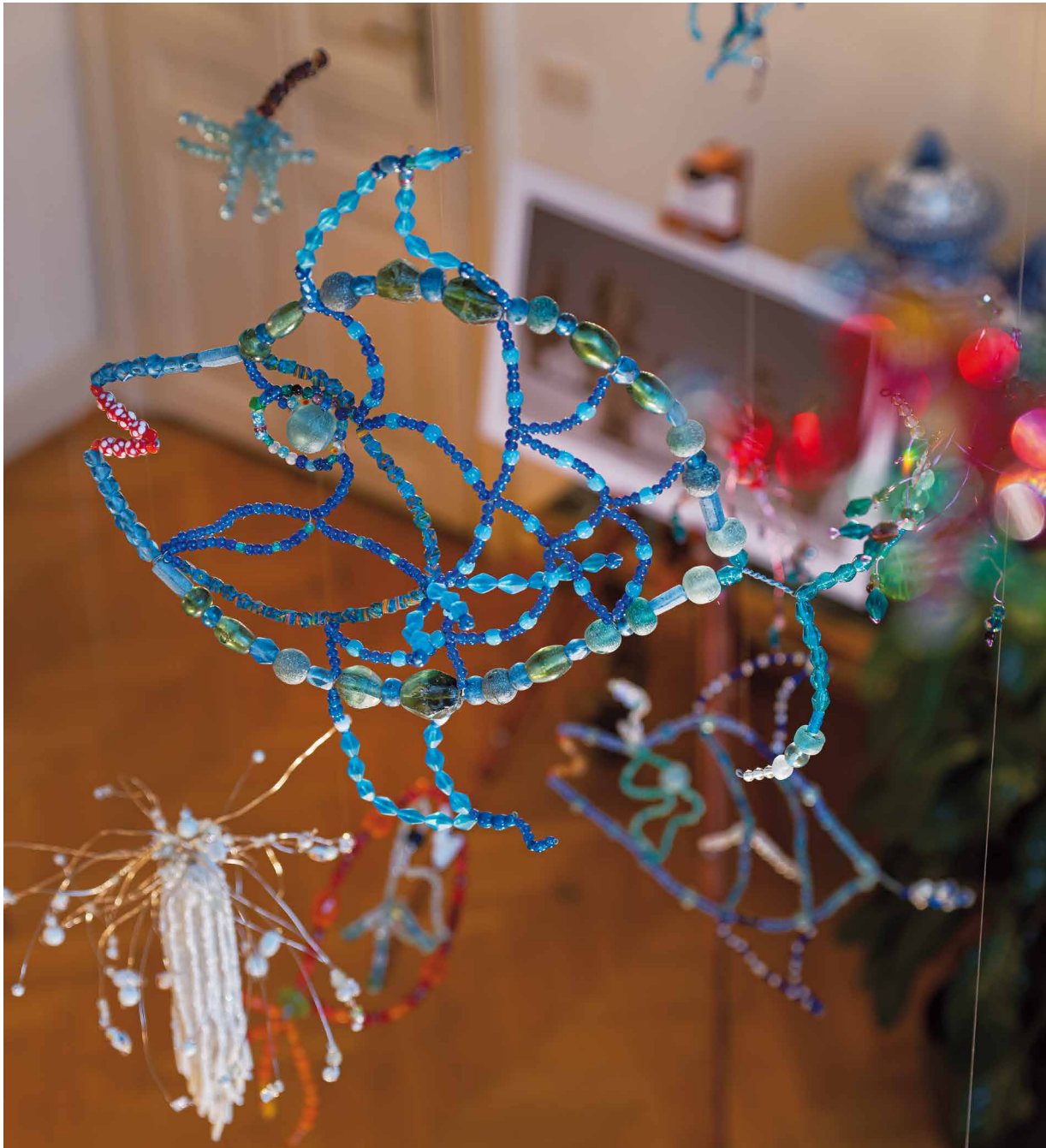
Quando realizza oggetti dal materiale brillante e cromaticamente ricco e dal disegno complesso, Bonacci supera la storica contrapposizione tra forma come funzione e ornamento come inutilità. Pensando al design viene in mente un collegamento con la poetica di Piero Fornasetti o, venendo all'attualità, con quella degli artisti di Carpenters Workshop Gallery. La funzione è messa in crisi e si esalta la capacità dell'oggetto di evocare altri mondi, creare realtà bizzarre, che Bonacci radica nella storia e nella natura ma filtra con la fantasia.

Le aggregazioni di oggetti suggeriscono talvolta un effetto Wunderkammer: Bonacci non rinuncia a stupire, a instillare una gioiosità sfrenata in chi osserva o partecipa attivamente allorquando si tratta di happening: "nature morte" fuori del quadro; villaggi su palafitte; diademi di principesse esotiche; pop up che dischiudono composizioni futuriste, oppure scenari fantastici o di paesi lontani, mondi enigmatici; oppure piattaie che sembrano altari; castelli in miniatura da immaginare popolati di personaggi e storie; mongolfiere su cui volare per incontrare pesci che si librano nell'aria.

Tuttavia la finalità non è tanto o solo quella di stupire: l'esplorazione della propria anima di cui è specchio il viaggiare di Bonacci, mette in scena tante visioni del mondo e della vita. Sono tanti i palcoscenici, metaforici e non, da cui gli oggetti entrano in relazione con lo sguardo e con l'azione del pubblico. Si suggerisce la felicità ma anche la complessità dell'uomo. Probabilmente come il personaggio del Mondo nel dramma teatrale di Calderon de la Barca, qui evocato nel titolo, ovvero scenografo dell'esistenza umana.

Daniele Ferrara, Direttore del Polo museale del Veneto

DESIGN POESIA SOGNO

Ogni oggetto, fin dalla nascita, è destinato a creare azioni, sensazioni e desiderio.

E talvolta, nei casi più fortunati, arriva a diventare un simbolo. È questa la parabola del design, ovvero di quei prodotti che quasi sempre giungono al pubblico con il supporto dell'industria e dei suoi investimenti.

Le creazioni che Guido Bonacci ci consegna sottovoce - lampade, stoffe, vasellame - sono invece frutto di una creatività che rifugge ogni omologazione e che coniuga l'imperativa semplicità d'uso ad una spiccata vocazione al sogno e all'immaginazione. La loro solarità, infine, discende del vissuto di Bonacci in diversi Paesi rivelandone la capacità di creare, in "lingue" diverse, un mondo fatato, sorprendente e gentile.

Roberto Rocca Rey, giornalista

Perle e velluti che sanno di Rinascimento, trionfi di corallo che profumano di Mediterraneo, un tocco d'Africa nei legni caldi e preziosi, e poi il soffio sensuale dell'Oriente carico di fiori, conchiglie, pietre e piume.

Solo Guido sa trasformare cappelli, gioielli, ventagli in un racconto pervaso di poesia. Solo dai suoi "forzieri" possono uscire, e magicamente sposarsi, tanti materiali diversi e imprevedibili, una seta liberty, una giada cinese, un tulle dell'Ottocento.

Designer, archeologo, collezionista, curioso del mondo di oggi e di ieri, Bonacci pensa, inventa e crea con gentilezza e passione.

Cappelli da regina che fluttuano nell'aria come magiche architetture. Collane scintillanti d'ambra o corniole. Ventagli di frutti esotici, orchidee e tralci d'edera verde lacca. Sono i cappelli, i gioielli, i ventagli che trionfano negli spettacoli che Bonacci mette in scena nella "sua" Elba, protagonisti di una sfilata immaginifica, barocca, sfavillante e allo stesso tempo pervasa da un'aura di sapiente leggerezza. La leggerezza antica della poesia.

*Bice Colarossi, Vice Direttore Tv
Sorrisi e Canzoni*

...una carrozza che brilla e luccica in ogni dettaglio, dall'abitacolo alle ruote che sono ornati con perle. Siamo nel mondo mitologico e sarebbe normale aspettarsi una Venere o una Ninfa di Nettuno scendere dal vagone, giustamente trainato dai delfini. E' il mondo dei sogni che si apre. Neanche Cenerentola aveva una carrozza simile. Invece della zucca per rimanere in tema Bonacci usa della vera madreperla. E da favola!

Credo che nella precisa costruzione dei castelli in Guido Bonacci sia rimasto qualcosa del mondo del bambino. La voglia di capirlo e di domarlo e per questo costruirsi un mondo tutto suo; un microcosmo come il giovane Alexander - l'alter ego del nostro regista Bergman - che inizia il suo affresco familiare "Fanny e Alexander" con una scena simile.

Bisogna anche sottolineare che nessun materiale sembra estraneo a questo genio che costruisce i suoi castelli di carta e di legni preziosi, ma anche con caramelle, dolci o maccheroni. Viene voglia di vivere e fare parte di quel mondo.

*Peter Loewe - corrispondente in
Italia per "Dagens Nyheter" di
Stoccolma*

ИЗЛОЖЕНИ ТВОРБИ
L'ARTE IN MOSTRA

Игра на стъклени перли, Морски животни, Стъклени перли и метална нишка, 2019
Il gioco delle Perle di Vetro, Animali Marini - Perle di vetro e filo metallico, 2019

Жив натюрморт - Натюрморт с диадема и кана, 2019
Still life live - Natura morta con diadema e brocca, 2019

Жив натюрморт (детайл), 2019
Still life live (Particolare), 2019

Жив натюрморт - Натюрморт с короната на Калигула и плодове, 2019
Still life live - Natura morta con corona di Caligola e frutta, 2019

Жив натюрморт (детайл), 2019
Still life live (Particolare), 2019

Короната на Калигула - Позлатена пластина и медна нишка, 1985
Corona di Caligola - Lamina dorata e filo di rame, 1985

Диадема на Ур - Позлатена пластина и медна нишка, 1985
Diadema di Ur - Lamina dorata e filo di rame, 1985

Произведения на артиста, изложени в Балната зала на Резиденцията
Opere dell'artista esposte nel Salone da ballo della Residenza

Наколни жилища Дървени клечки и оризова хартия, 2004
Le Palafitte - Bacchette di legno e carta di riso, 2004

Произведения на артиста, изложени в Зелената зала на Резиденцията
Opere dell'artista esposte nel Salone Verde della Residenza

Шапка, пясъчен часовник и облекло Костюм за персонажа „Време за размисъл“ от спектакля „Крешендо“, 2006
Cappello Clessidra e Abito Costume per il personaggio “Il tempo per riflettere” nello spettacolo “Crescendo”, 2006

Диадеми за морски божества - Перли, изкуствени перли, месинг, корали, склерактини, раковини,страз, рубини, изумруди, турмалин, аквамарин, планински кристал, гранати, аметист, 2017-2019

Diademi per Divinità Marine - Perle vere, perle finte, ottone, coralli, madreperle, conchiglie, strass, rubini, smeraldi, tormaline, acquamarine, cristallo di rocca, granati, ametista, 2017-2019

Диадими за морски божества (детайл)
Diademi per Divinità Marine (Particolare)

Шапка и облекло - Костюм за персонажа „Жрицата“ в спектакъла „Крепендо“, 2006
 Шапка и облекло - Костюм за персонажа „Императрицата“ в спектакъла „Крепендо“, 2006
 Шапка и облекло - Костюм за персонажа „Ортенсия Чунг“ в спектакъла „Крепендо“, 2006

Cappello e Abito - costume per il personaggio de "La Sacerdotessa" nello spettacolo "Crescendo", 2006
 Cappello e Abito - costume per il personaggio de "L'Imperatrice" nello spettacolo "Crescendo", 2006
 Cappello e Abito - costume per il personaggio di "Ortensia Chung" nello spettacolo "Crescendo", 2006

Шапка и облекло Костюм (детайл)
Cappello e Abito - costume

3 перлени нагръдника Стъклени перли и метална нишка, 2003
3 Pettorali di Perle Perle di vetro e filo metallico, 2003

3 перлени нагръдника Стъклени перли и метална нишка, 2003 (детайл)
3 Pettorali di Perle Perle di vetro e filo metallico, 2003 (particolare)

Музикална шатра Изкуствени перли и метални нишки, 2016
 Каляска, водена от делфини Седеф, изкуствени, естествени и барокови перли, 2003
 Замък от Страната на моливите Хартия, картон, лепило, 2003

Gazebo della Musica - Perle finte e fili metallici, 2016
 Carrozza dei Delfini - Madre perla, perle finte, perle vere, perle scaramazze, 2003
 Castello di Matitolandia - Carta, cartoncino, colla, 2003

Каляска, водена от делфини Седеф, изкуствени, естествени и барокови перли, 2003
Carrozza dei Delfini - Madre perla, perle finte, perle vere, perle scaramazze, 2003

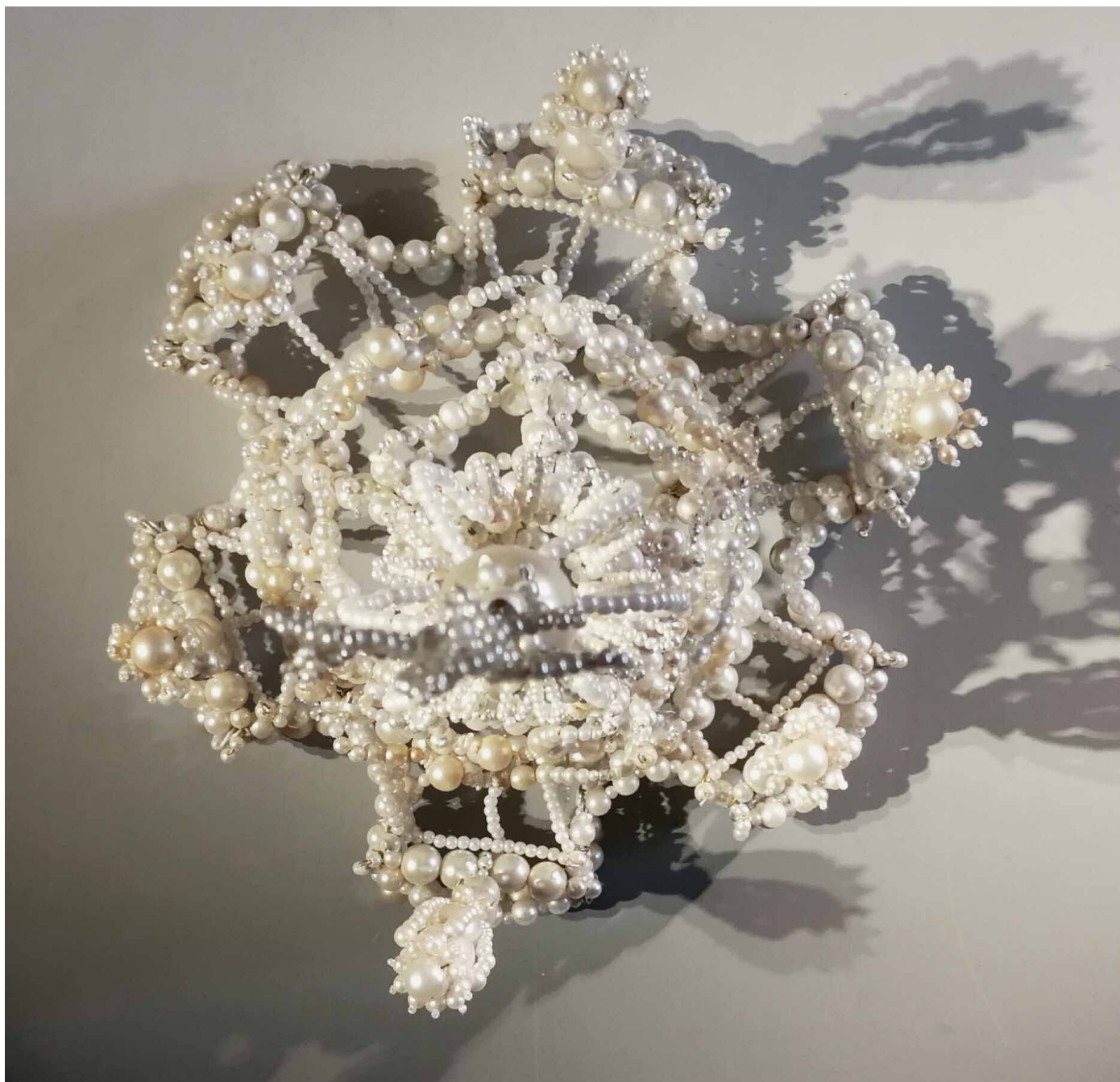
Замък от Страната на моливите Хартия, картон, лепило, 2003
Castello di Matitolandia - Carta, cartoncino, colla 2003

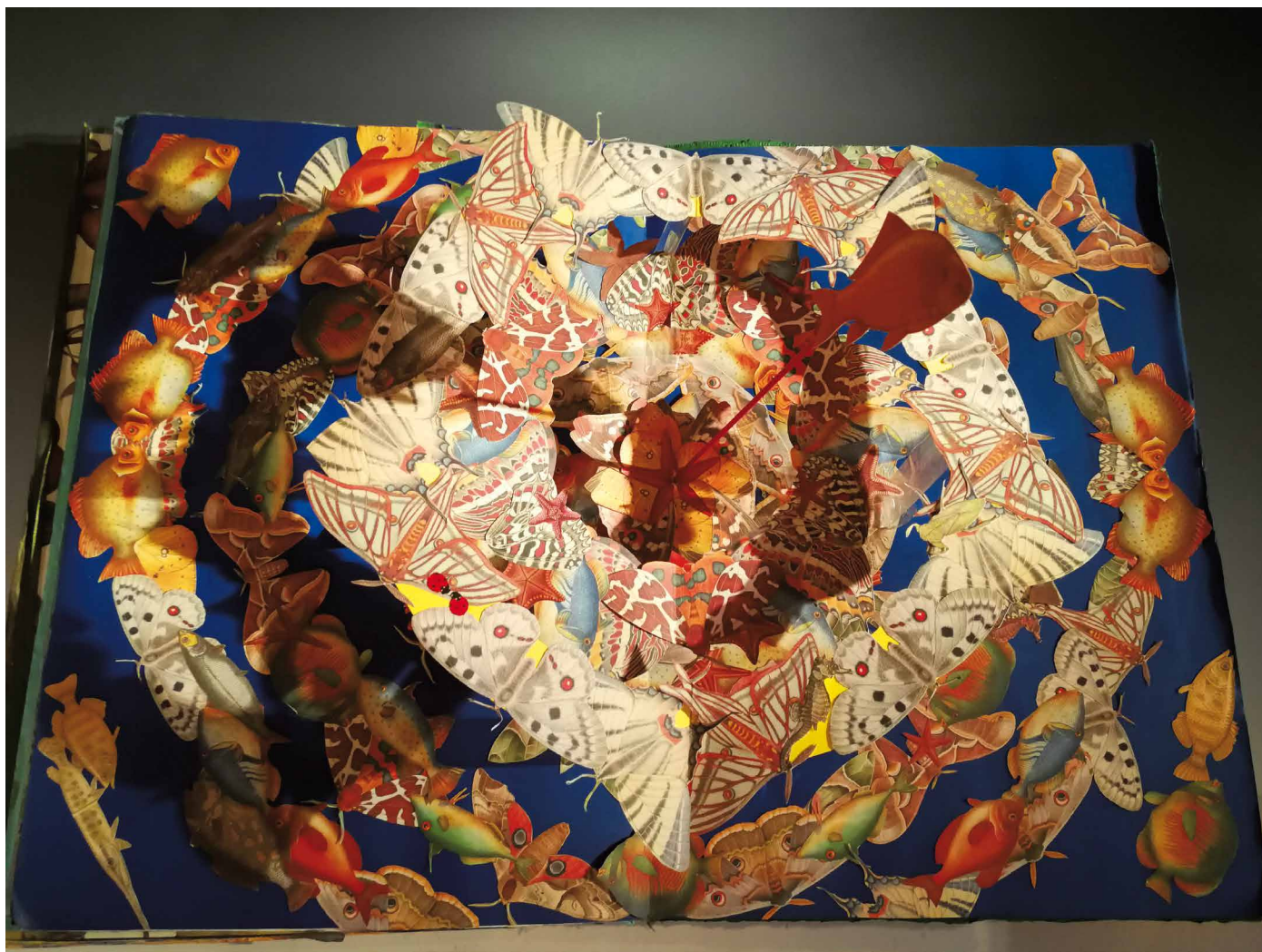
Римски куполи изкуствени перли, сребърна нишка, мед, месинг, желязо, 2013
Cupole di Roma - Perle finte, filo d'argento, rame, ottone, ferro, 2013

Римски куполи (детайл)
Cupole di Roma (particolare)

Купол (детайл от Св. Иво ала Сапиенца)
Cupola, (Particolare di S. Ivo alla Sapienza)

Вихър от света на животните - Том VIII - "Хартия в изкуството и природа" - хартия, лепило, 2010-2019
Vortice Animale - Volume VIII - "Carte d'Arte e Natura" - carta, colla, 2010-2019

Изкусната цветарка - Том VIII - "Хартия в изкуството и природа" - хартия, лепило, 2010-2019
La Bravissima Fioraia Libri della Carta - Volume VIII - "Carte d'Arte e Natura" Pop-Up, 2010-2019

Флагове - Том VI - "Хартия, карти и карти за игра" - хартия, лепило, 2010-2019
 Flags - Volume VI - "Carte, Cartine e Carte da Gioco" - carta, colla, 2010-2019

Италия! - Том VI - "Хартия, карти и карти за игра" - хартия, лепило, 2010-2019
Italia! - Volume VI - "Carte, Cartine e Carte da Gioco" - carta, colla, 2010-2019

ДРУГИ ТВОРБИ ALTRE OPERE

Замък с пет павилиона - Дърворезба, сребро, корал, кехлибар, гранати, циркони, кристали „Сваровски“, месинг, мед, 2005
 Castello dei Cinque Padiglioni - Legno traforato, argento, corallo, ambra, granati, zirconi, cristalli Swarovski, ottone, rame, 2005

3 диадеми от стъклени перли, 2003
3 Diademi di Perle di Vetro, 2003

Диадема с перли (детайл)
Diadema di Perle, (Particolare)

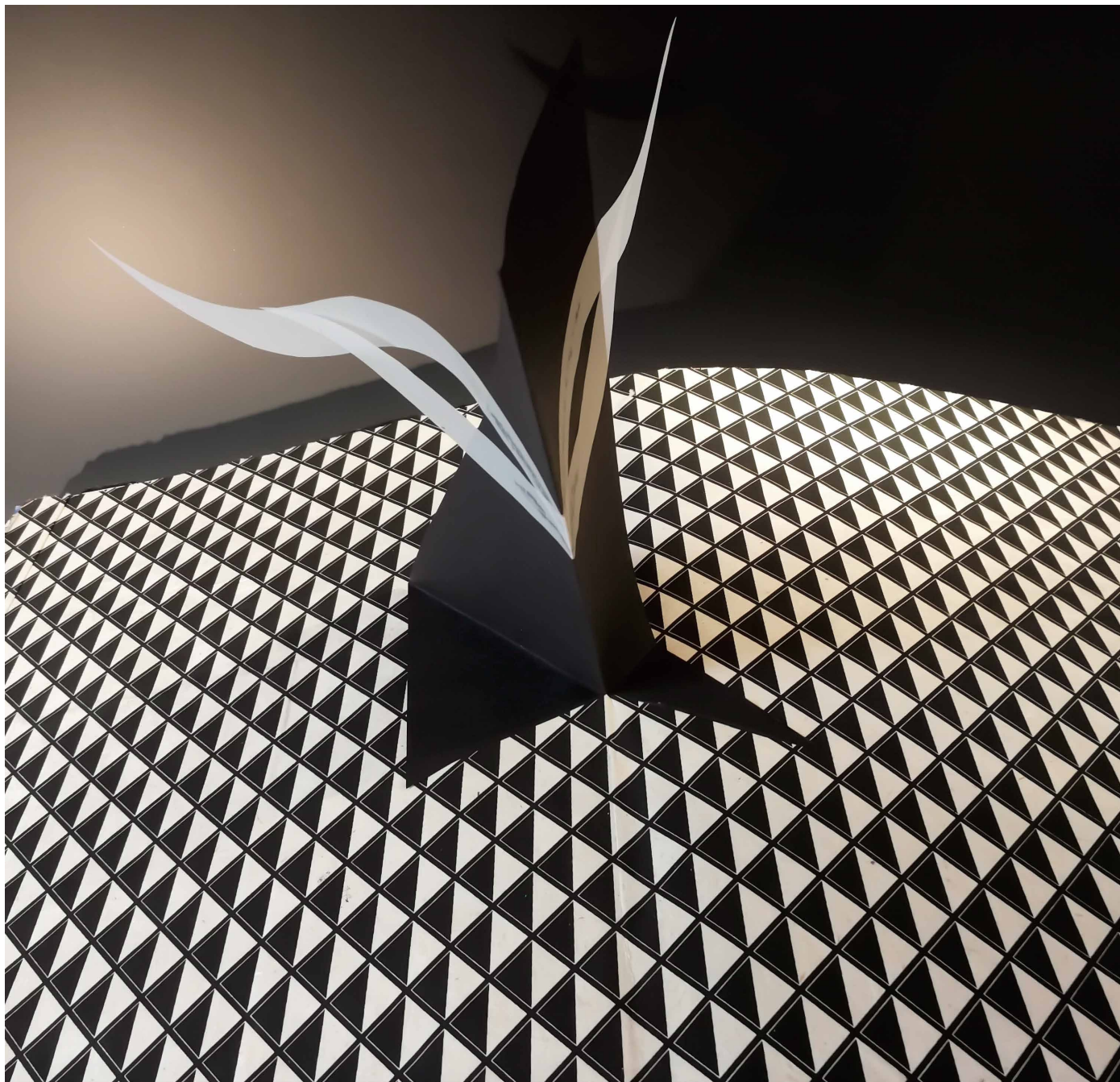
Био ветрила - Хартия, акрил, дърво, 2002
Bio-Ventagli - Carta, acrilico, legno, 2002

Пир у Трималхион (Сатирикон 27-78) - Том VII - "Хартия и спектакъл" - хартия, лепило, 2010-2019
 Cena Trimalchionis (Satyricon 27-78) - Volume VII - "Carte e Spettacolo" - carta, colla, 2010-2019

Портокал с часовников механизъм - Том VII - "Хартия и спектакъл" - хартия, лепило, 2010-2019
Clockwork Orange - Volume VII - "Carte e Spettacolo" - carta, colla, 2010-2019

Да се забрави Венеция - Том VII - "Хартия и спектакъл" - хартия, лепило, 2010-2019
Dimenticare Venezia - Volume VII - "Carte e Spettacolo" - carta, colla, 2010-2019

Кръгове и окръжности - Том III - "Хартия и цветове" - хартия, лепило, 2010-2019
Cerchi e Circonferenze - Volume III - "Carte e Colori" - carta, colla, 2010-2019

Астрално - Том IV - "Западните карти" - хартия, лепило, 2010-2019
Astrale - Volume IV - "Le Carte Occidentali" - carta, colla, 2010-2019

Игри за маса - Натюрморт С кубчета от пръст и глина, изпечени на слънце, 2019
Giochi da Tavolo - Natura Morta Con dadi di terra e argilla cotti al sole, 2019

Игри за маса - Натюрморт С кубчета от пръст и глина, изпечени на слънце, 2019
Giochi da Tavolo - Natura Morta Con dadi di terra e argilla cotti al sole, 2019

Игри за маса - Натюрморт С кубчета от пръст и глина, изпечени на слънце, 2019
Giochi da Tavolo - Natura Morta Con dadi di terra e argilla cotti al sole, 2019

След Великден - Натюрморт с декорация от бели яйца, 2019
Dopo la Pasqua - Natura Morta con decorazione con uova bianche, 2019

Натюрморт с колие с карнеол, 2019
Natura morta con Collana di Corniole, 2019

Натюрморт с портокали и астрална играчка, 2019
Natura morta con Arance e Balocco Astrale, 2019

Венери дебелинки - Изкопна глинеста почва изпечена на слънце, 1994
Le Veneri Ciccione - Terra argillosa di scavo Cottura al sole, 1994

Павилионът на четирите вятъра Хартия и картон, 2002
Padiglione dei Quattro Venti Carta e cartoncino, 2002

Китайски фантазии - Туш върху хартия (70x50), 1985-1986
Fantasie di China - Inchiostro di china su carta (70x50), 1985-1986

Пиксел преди пикселите - Цветни флумастери върху хартия (100x70), 1985
Pixel prima dei Pixel - Pennarelli colorati su carta (100x70), 1985

МОРЕТО Е СЪПОЦЕННО ОТ ГУИДО БОНАЧИ

Сценографска инсталация 2019

Морето е съпоценно

Инсталацията на морско дъно, създадена от Гуидо Боначи, е плод на идеята и изискването за повторно използване на пластмаса и други материали. Произведението е осъществено с лентички от пластмасови бутилки в син и тюркоазен цвят, които в съчетание с внимателно подбраното осветление и други ефекти позволяват да се постигне голямо сходство с истинската морска вода. Към това се прибавят и клончета сухо дърво, събрани в гората, които са украсени с позлата, в цвят ултрамарин и изрисувани като корали. Тази основа, блестяща и съпоценна сама по себе си, след това е населена с животни-бижута, направени от хетерогенни материали и различни играчки, покрити със златно фолио, изкуствени перли, кристали, стрази, специални платове и т.н.

Част от инсталацията са и пера, задвижвани от вентилатор, изглеждащи като морски анемони; станиол, представляващ закачен на кукичка червей; риби; раци; седеф; морски краставици, богато украсени като съпоценни брошки.

Цялата инсталация е замислена така, че да се задвижва и оживява от малки нисковолтови двигатели (като тези, които се използват за задвижване на персонажите в презепе), така че всичко да е като живо и да бъде в движение.

Създаването на подводен морски ефект се усилва и от звукова инсталация.

Още по-богато изглежда морското дъно с една истинска ракла пълна със съкровища, паднала там като пореден съд за радости, емблема на човешката суета ... потънала и вече изгубена.

Морето е съпоценно, ние го изгубваме така, както се губи човешката суета.

Целта на инсталацията е да насочи вниманието на посетителя към съвременни теми, като обезпокоителното увеличаване на замърсяването на морето, като предаде информацията за тези тревожни данни чрез художествено произведение, замислено така, че да може да се обитава и експериментира. Всеки може да се потопи в него като в истинско море, и да се включи в разпространяване на посланието чрез фотографии или преобличайки се като сирена или морски цар.

Игра на стъклени перли, Морски животни - Стъклени перли и метална нишка, 2019
Il gioco delle Perle di Vetro, Animali Marini - Perle di vetro e filo metallico, 2019

IL MARE È PREZIOSO DI GUIDO BONACCI

Installazione scenografica abitabile 2019

Il mare è prezioso

L'installazione del fondale marino ideata da Guido Bonacci nasce da un'idea, e un'esigenza, di riutilizzare plastiche e altri materiali di riciclo. L'opera è stata realizzata con striscioline di bottiglie di plastica blu e turchesi che permettono, insieme ad una accurata illuminazione e altri accorgimenti, di raggiungere un risultato molto simile a quello dell'acqua marina. A queste si aggiungono rami d'albero secchi recuperati dal bosco, decorati con dorature, colore oltremare e dipinti come coralli. Questa base, di per sé preziosa e brillante, è stata poi popolata da animaligioielli realizzati utilizzando materiali eterogenei e diversi giocattoli, tutti ricoperti di foglia d'oro, finte perle, cristalli, strass, stoffe particolari, ecc.

Fanno parte dell'installazione anche piume mosse da un ventilatore per ricreare l'anemone di mare, carta argentata per un verme all'amo, pesci, granchi, madrepore e oloturie, ricchi come spille preziose.

L'intera installazione è pensata per essere mossa e animata da motorini a basso voltaggio (gli stessi che muovono i personaggi nei presepi), effetto voluto affinché il tutto risulti vivo e in movimento.

L'effetto marino-subacqueo è sottolineato anche da un'installazione sonora.

Ad arricchire il fondale un vero e proprio forziere pieno di tesori, caduto in fondo al mare, ulteriore contenitore di gioie, emblema di vanità umana.... affondata e ormai perduta.

Il mare è prezioso, lo stiamo perdendo come spesso si perdono le vanità umane.

Obiettivo dell'installazione è sensibilizzare il visitatore su temi contemporanei quali la preoccupante crescita dell'inquinamento marittimo e la comunicazione di questi preoccupanti dati tramite un'opera artistica concepita come abitabile ed esperibile. Chiunque può immergersi, come in un mare vero, e contribuire alla diffusione del messaggio tramite fotografie, o travestendosi da sirena o re del mare.

Игра на стъклени перли, Морски животни - Стъклени перли и метална нишка, 2019
Il gioco delle Perle di Vetro, Animali Marini - Perle di vetro e filo metallico, 2019

NOTES ABOUT THE ARTIST

Guido Bonacci was born in Rome in 1964. His artistic style is reminiscent of the Renaissance some 400 or 500 years ago – eclectic and versatile, in the line of Leonardo Da Vinci for the many diverse forms in which he brings art to life. He was trained as an archaeologist, a profession he practiced for only a few years before dedicating himself exclusively to producing art, home furnishings and a wide variety of cultural events.

THE ART OF GUIDO BONACCI

Guido Bonacci was just a child when he used to dismantle his toys on a little wooden table and put them back together again; and from then on he has never stopped building his own 'worlds'. This creative urge has been informed by his natural, deep interest in artistic and craft activities, by studying archeology at Rome University and by his work as an archeologist - a humanistic discipline inextricably linked to the manual physicality of an archaeological dig and the direct contact with materials which embody the history they reveal. In Bonacci's creations we perceive, via the natural and artificial objects he selects from the world around him, the intense physical relationship he has with the raw materials themselves, a bond that overwhelms the senses, a bond that can be compared with the intensity of emotions that occurs between an artist engaged in an action painting and the colour being used, or between a sculptor and his or her chosen material. In his multifarious creations, we could almost define Bonacci as set designer, so much does scene-setting prevail.

However, he is totally in command of the whole process, because he not only designs his scenes and installations, but he actually creates, one by one, all the elements he needs, organizing the relationship between the constituent parts to form meaningful connections. When he is constructing, searching for, and encountering objects and curiosities from all around the world, be they simple or complex, and collecting them together, this is not just a task done for its own sake. He is of course a collector, but he is a collector with a very particular aim - his collecting process has become his main creative resource, the palette from which he chooses his colours: the wood, the stone, the clay which he works on and transforms. When he makes objects out of chromatically rich and sparkling materials to form his

complex designs, Bonacci rises above the age-old argument of form as function versus pointless ornament. His designs link to the poetics of Piero Fornasetti, or, more recently to the artists of the Carpenter's Workshop Gallery, a group of innovative art and design galleries. Pure function is plunged into crisis and is replaced by the object's inherent capacity to evoke other worlds, to create bizarre realities, worlds placed in a historical and natural context, but filtered through its own imagination.

This aggregation of objects sometimes recalls a Wunderkammer or Cabinet of Curiosities. In the moment of the artistic 'happening' Bonacci's exoticisms never fail to astound, to instill in the viewer or participant an uncontrollable joy. Still lives emerge from their frames, villages sit on stilts, diadems are made for exotic princesses, there are futuristic compositions made for pop up events, or fantastic scenes of distant lands or enigmatic worlds, miniature altars, and castles you can imagine populated by people and stories and hot air balloons designed to float amongst flying fish.

The aim is not only to surprise and amaze. Bonacci's voyages are a mirror on the soul, a stage for multiple visions of life itself. So many real and metaphorical theatrical sets, animated by the gaze and the interactions of the viewers themselves. These communicate our happiness and our complexity as human beings. And by alluding to Calderon de le Barca's play, The Great Theatre of World, Bonacci evokes its protagonist 'The World' and creates a theatrical stage ready for all of human existence.

Daniele Ferrara, Director of the Polo museale del Veneto (Translation: Julia Starr Keddle)

THE SEA IS PRECIOUS BY GUIDO BONACCI *Habitable scenographic installation 2019*

Guido Bonacci's installation of the seabed was born from an idea, and a need, to re-use plastics and other recycled materials. The work is composed of strips of blue and turquoise plastic bottles. And thanks to special lighting and other devices, this creates the effect of glimmering seawater. Also featured are dry branches of tree from the forest that are decorated with gilding, ultramarine colour and painted as corals. The scene forms a rich and bright backdrop to ornamental sea creatures made from various materials and toys covered with gold leaf, imitation pearls, crystals, rhinestones, special fabrics, etc.

The installation also includes the semblance of sea anemones, which are created by the use of feathers blown by a fan. It employs silver paper to design hookworms, fish, crabs, stony corals and sea cucumbers – all appearing as rich as precious brooches.

Low-voltage motors, such as those used to move the figurines in an animated Christmas manger scene, are used to create an effect that everything is alive and moving. And a sound installation reproduces the tones of the deep sea, why lying on the ocean floor is a sunken treasure, emblematic of human vanity... sunk and lost.

The sea is precious and we are squandering it. So one of the aims of the installation is to heighten awareness of present-day issues such as the alarming increase of maritime pollution and to convey this through a form of art that can be lived and experienced. Anyone can immerse him or herself in this display, as in a real sea, and contribute to spreading the message by photographs... or by dressing up as mermaids and kings of the sea!

Finito di stampare nel mese di gennaio 2020
Stampato in Bulgaria – Printed in Bulgaria

Отпечатано през януари 2020 г.
Отпечатано в България – Printed in Bulgaria

ISBN 978-619-91508-0-1

Ambasciata d'Italia
Sofia

Ambasciata d'Italia
Sofia

GUIDO
BONACCI
ARTWORKS